

[Stensballe.]

2det og 3die Stykke af § 66, hvorefter der kan stilles 4,5 Mill. Kr. fordelt paa 3 Aar til Raadighed af det Beløb, der indvindes ved Frigørelse af Arealer, Bygninger og Materiel, til Anskaffelse af Materiel til Hæren og 5 Mill. Kr. fordelt paa 5 Aar til Anskaffelse af Materiel til Marinen. Jeg vil gerne heroverfor erindre om, at der i Henhold til den nugældende Lov, Loven af 1932, ogsaa er Mulighed for Frigørelse af Arealer og Bygninger. I Lovens § 103 er der indsat en Bestemmelse, hvorefter der skal nedsættes en Kommission, som i øvrigt er nedsat og virker,

„til at fremkomme med Forslag til Ændringer i Organisation, eventuelt Sammenlægning af Hærens og Søværnets Virksomheder til Fremstilling af Krigsmateriel samt til disse Virksomheders Bortflytning fra København“.

Ogsaa derigennem er der Mulighed for at faa frigjort Arealer og Bygninger. Det vil da være naturligt at benytte det eventuelle Provenu deraf til Anskaffelser og til Bygning af Marineskibe i Overensstemmelse med Loven. Jeg kunde endda tænke mig, at man gik saa meget videre for at skaffe Beskæftigelse nu i denne daarlige Tid, at Forsvarsministeren, saa snart Forholdene nogenlunde kunde overses, lod Finansministeriet overtage Arealer og Bygninger, og Finansministeriet derefter før Afhændelsen stillede de fornødne Midler til Raadighed, saa at der kunde tages fat paa Bygning af Skibe og yderligere Anskaffelse af Materiel.

Lovforslaget er i øvrigt efter min Opfattelse fuldkommen uforsvarligt med dets faa Tusind Mand til Indkaldelse under en Mobilisering og under visse Forhold med kun nogle faa Hundrede Mand under Vaaben. Dermed kunde der ikke en Gang skabes en effektiv Bevogtning, dermed kunde ingen Ro og Orden sikres ved Grænserne eller indenfor Grænserne. Hvis vi gennemførte dette, vilde vi derfor bryde ud af Forhandlingsfællesskabet i Folkeforbundet og alt det, som knytter sig til Nedrustningskonferencen, ud af Fællesskabets Forpligtelser. Vi vilde praktisk talt blotte Landet for den militære Magt, som alle civiliserede Nationer rundt om i Verden indretter sig paa at have, og derved foretage et Skridt, som ingen anden Nation,

med hvilken Danmark kan sammenlignes, saa vidt jeg har forstaaet, har vovet at gøre.

Paa mit Partis Vegne skal jeg altsaa saa indtrængende som muligt advare mod Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg kan ganske henholde mig til mit Partis Ordførers Udtalelser i Folketinget i dette Efteraar, idet jeg yderligere erindrer om vor Stilling i sidste Rigsdagssamling, saaledes som den blev udtalt i Begyndelsen af Samlingen af mit Partis Formand i Folketinget. Vi erkendte Nødvendigheden af, at der ogsaa paa de militære Budgetter opnaaedes væsentlige Besparelser, men vi nærede den bestemte Opfattelse, at saadanne Besparelser kun lod sig tilvejebringe paa forsvarlig Maade gennem en Nyordning af vore Værn, og i Konsekvens af denne Stilling gennemførte vi de Love om Hærens og Søværnets Ordning, som nu er gældende, hvorved der spares 6 Mill. Kr. aarlig, og hvortil vi ogsaa fik Regeringens og Regeringspartierne enstemmige Tilslutning. Naar den højtærede Forsvarsminister nu siger, at Regeringspartierne og Regeringen ikke ønskede at være med til Udarbejdelsen deraf, skal jeg dog minde om, at der selvfølgelig blev forhandlet med Ministeriet og med Ministeren om Lovforslagene, og minde om, at der efter Ministeriets Ønske blev foretaget Ændringer og Rettelser deri. Ministeriet kan saa tillægge dem den Betydning, det ønsker at tillægge dem, men jeg vil slaa fast, at de er gennemført med de tre Partiers enstemmige Tilslutning. Vi kan ikke gaa med til en ny Ordning, der forringer og ødelægger den for et halvt Aar siden trufne Ordning. Hæren og Flaaden maa nu have Ro, saa at de kan administrere, og de maa have Ro til at blive fast organiserede. Hertil indrømmer jeg ogsaa efter det Kendskab, jeg har kunnet skaffe mig til Forholdene, at den nu afgaaede Forsvarsminister loyalt har medvirket.

Der er en anden Ting, jeg gerne vil betone, inden jeg slutter, og det er, at der af øjeblikkelige Virkninger af en Nedsættelse af Militærudgifterne er forholdsvis meget lidt at vente; dertil løber Overgangsudgifterne tillige med Pensioner og Ventepege alt for højt op. Men vi kan altsaa lige saa lidt nu som tidligere medvirke til